

СПОРАЗУМЕНИЕ

МЕЖДУ

**ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

И

**ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА
ИРЛАНДИЯ**

ОТНОСНО

**ЗАЩИТАТА НА КЛАСИФИЦИРАНА
ИНФОРМАЦИЯ**

Правителството на Република България и Правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, наричано по-нататък „Обединеното кралство”, наричани по-нататък заедно „Страните” или поотделно „Страна”, желаейки да осигурят защитата на класифицирана информация предавана между двете държави или между юридически лица, в която и да е от двете държави, постигнаха в интерес на националната сигурност следните договорености, които са изложени в това Споразумение за сигурност (наричано по-нататък „Споразумението”).

Член 1

Предмет

Това Споразумение урежда процедурите за защита на класифицирана информация, обменяна между Страните и попадащи в компетенциите на техните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността, и отменя Меморандум за разбирателство между Правителството на Република България и Правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за обмен и взаимна защита на класифицираната информация в областта на отбраната подписан на 17 май 2004.

Член 2

Определения

За целите на това Споразумение:

а) „Класифицирана информация” означава всяка информация, независимо от нейната форма, същност или начин на пренасяне, определена от Страните, като информация, изискваща защита от нерегламентиран достъп, злоупотреба или загуба, за която е определено ниво на класификация за сигурност в съответствие с националното законодателство на Страните.

б) „Ниво на класификация за сигурност” означава категория, която според определението посочено в член 4, алинея 2 от това Споразумение и съгласно националното законодателство на Страните, характеризира значимостта на класифицираната информация, ограниченията на достъпа до нея, нивото ѝ на защита от Страните, а

също така вредите, които могат да възникнат следствие на нерегламентиран достъп.

в) **„Национален орган по сигурността”** означава държавният орган на всяка от Страните, чиято основна отговорност е сигурността на класифицираната информация, включена в това Споразумение.

г) **„Компетентен орган по сигурността”** означава държавният орган на всяка от Страните, който е отговорен за изпълнението на изискванията за сигурност, включени в това Споразумение.

д) **„Разрешение за достъп до класифицирана информация”** означава положително решение на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на някоя от Страните, което удостоверява, че лицето има валидно разрешение за достъп и работа с класифицирана информация, в съответствие с националното си законодателство.

е) **„Удостоверение за сигурност”** означава положително решение на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на някоя от Страните, което удостоверява, че Контрагент намира се в неговата държава е проучен за надеждност и е предприел подходящи мерки за сигурност за достъп и защита на класифицирана информация в определена сграда, в съответствие с националното си законодателство.

ж) **„Класифициран договор”** означава договор, включително преддоговорни отношения, който съдържа или включва създаването, използването или предаването на класифицирана информация.

з) **„Контрагент”** означава физическо или юридическо лице, което е правоспособно да сключва класифицирани договори.

и) **„Необходимост да се знае”** означава необходимостта от достъп до класифицирана информация във връзка с изпълнение на служебни задължения и/или конкретна задача.

й) **„Автор на информацията”** означава Страната, както и всяко публично или частно юридическо лице под нейна юрисдикция, която

създава или предоставя класифицирана информация по това Споразумение.

к) „Получател” означава Страната, както и всяко публично или частно юридическо лице под нейна юрисдикция, на която се предоставя класифицирана информация от Автора, по това Споразумение.

л) „Трета страна” означава държава или международна организация, която не е Страна по това Споразумение, както и юридически лица със седалище извън държавата на която и да е от Страните или лице, което не е гражданин на нито една от Страните.

м) „Нарушение на мерките за сигурност” означава всяко действие или бездействие, нарушаващо националното законодателство, което може да доведе до нерегламентиран достъп, разкриване, излагане на риск или унищожаване на класифицирана информация.

Член 3

Органи по сигурността

(1) Националните органи по сигурността, посочени от Страните, отговорни за изпълнението и контрола на всички аспекти от това Споразумение са:

В Република България	В Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия
Държавна комисия по сигурността на информацията, ул. „Черковна” № 90 1505 София България	Канцелария на Кабинета Стая 335 70 Уайтхол Лондон SW1A 2AS Обединеното кралство

(2) Националните органи по сигурността следва взаимно да се уведомяват за Компетентните органи по сигурността в своите държави, отговорни за изпълнението на това Споразумение.

(3) Националните органи по сигурността следва взаимно да се уведомяват при промени на Компетентните органи по сигурността в своите държави, отговорни за изпълнението на това Споразумение.

Член 4

Нива на класификация за сигурност

(1) Всяка класифицирана информация предоставена по това Споразумение трябва да бъде маркирана със съответното ниво на класификация за сигурност и други допълнителни маркировки, съгласно националното законодателство на Автора на информацията, като бъде отбелязано името на държавата, притежаваща или предоставяща информацията.

(2) Страните приемат, че следните нива на класификация за сигурност на информацията са съответни и се считат за еквивалентни:

За Република България	За Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия
СТРОГО СЕКРЕТНО	UK TOP SECRET
СЕКРЕТНО	UK SECRET
ПОВЕРИТЕЛНО	UK CONFIDENTIAL
ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ	UK RESTRICTED

(3) Получателят трябва да гарантира, че нивата на класификация за сигурност на класифицирана информация, предоставена от другата Страна, няма да бъдат променени или отменени, освен при предварително писмено разрешение от Автора на информацията.

Член 5

Защита на класифицирана информация

(1) Страните трябва да предприемат всички необходими мерки съгласно националното си законодателство, за да осигурят защита на класифицираната информация при достъп, съхранение или предаване по това Споразумение.

(2) Когато предоставя класифицирана информация, Авторът трябва да се увери, че Получателят е информиран за:

- а) Нивото на класификация за сигурност на информацията и условията за предоставянето или ограниченията за използването ѝ; и
- б) Всяка последваща промяна на нивото на класификация за сигурност.

(3) Получателят трябва:

- а) Да осигури на класифицираната информация ниво на класификация за сигурност и правна защита, каквито Получателят би определил за собствената си информация с еквивалентно ниво на сигурност. Това ниво на защита не трябва да бъде по-ниско от това, което се изисква за класифицирана информация на НАТО; и
- б) Да гарантира, че класифицираната информация обменяна по това Споразумение се използва единствено за целите, за които е предоставена.

(4) За да постигне и поддържа равностойни стандарти за сигурност, всеки Национален орган по сигурността трябва при поискване, да предостави на Националния орган по сигурността на другата Страна, информация относно националните си стандарти за сигурност, процедурите и практиките за защита на класифицирана информация, като за тази цел трябва, когато е необходимо да съдейства за осъществяване на посещения на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на другата Страна.

Член 6

Достъп до класифицирана информация

(1) Не се предоставя достъп до класифицирана информация на лица, единствено по силата на техния ранг, длъжност или разрешение за достъп. Достъпът до класифицирана информация следва да бъде ограничен само за лица, на които е издадено съответно разрешение за достъп до класифицирана информация, при спазване на принципа "Необходимост да се знае" и които са упълномощени да имат достъп до такава информация. Преди да им бъде даден достъп, тези лица

трябва да бъдат брифирани относно отговорностите им по защитата на класифицирана информация.

(2) На граждани на договарящите се държави, които пребивават и искат достъп до класифицирана информация в собствената си държава, разрешение за достъп до класифицирана информация се предоставя от техния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността.

(3) На граждани, които пребивават в държавата на другата Страна и кандидатстват за заемане на длъжност в тази държава, която изисква достъп до класифицирана информация, разрешение за достъп може да бъде издадено от Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на тази Страна, в съответствие с национално й законодателство. Държавата на Страната, чийто гражданин е лицето, трябва да оказва съдействие на другата Страна, в съответствие с националното си законодателство.

(4) На лице, което е гражданин само на една от държавите, Страни по Споразумението, достъп до класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET се предоставя без предварителното писмено разрешение от Автора на информацията.

(5) На лице, което е гражданин не само на една от държавите, Страни по Споразумението, достъп до класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET се предоставя с предварителното писмено разрешение от Автора на информацията.

(6) На лице, което е гражданин само на една от държавите, Страни по Споразумението или има двойно гражданство на двете държави, Страни по Споразумението, достъп до класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL и СЕКРЕТНО/UK SECRET се предоставя без предварителното писмено разрешение от Автора на информацията.

(7) На лице, което не е гражданин на нито една от държавите, Страни по Споразумението, достъп до класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL и СЕКРЕТНО/UK SECRET се предоставя с предварителното писмено разрешение от Автора на информацията.

(8) Не се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/UK RESTRICTED. Достъпът до такава информация трябва да бъде ограничен, до лица, които отговарят на принципа „Необходимост да се знае”.

Член 7

Предаване на класифицирана информация

(1) Класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET се предава между Страните чрез дипломатически канали на правителствено ниво, в съответствие с националното законодателство. Минималните изисквания включват пренасянето ѝ на ръка, под контрола на официален дипломатически правителствен куриер и изискването за получаване на разписка като доказателство за предаването.

(2) Класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL и СЕКРЕТНО/UK SECRET, както и такава с по-високо ниво, обикновено се предава между Страните чрез дипломатически канали на правителствено ниво. Други начини за предаване могат да бъдат договорени между съответните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността, в съответствие с националното им законодателство.

(3) Получателят трябва да потвърди в писмен вид получаването на класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL и с по-високо ниво. За да улесни това, Авторът на информацията трябва да приложи към класифицираната информация разписка, която да бъде подписана от Получателя и да му бъде върната обратно.

(4) Ако Получателят иска да предаде класифицирана информация, получена от Автора, извън територията на която и да е от Страните, той трябва да има предварително писмено разрешение от Автора на информацията.

(5) Класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/UK RESTRICTED се предава физически в съответствие с националното законодателство на Автора на информацията, което може да включва използването на одобрени национални пощенски служби и търговски дружества, които извършват куриерска дейност.

(6) Класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL или с по-високо ниво, се предава по електронен път само чрез използване на криптографски системи, одобрени от съответните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността на двете Страни.

(7) Класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/UK RESTRICTED е достъпна или се предава по електронен път чрез публична електронна мрежа, само ако тя е защитена с подходящи криптографски средства, взаимно одобрени от Националните органи по сигурността или Компетентните органи по сигурността на двете Страни.

(8) Когато се пренася като пратка голям обем класифицирана информация, начинът на транспортиране, маршрутът и всякакви изисквания по ескортирането ѝ, трябва да бъдат обект на транспортен план, взаимно договорен предварително между съответните Национални органи по сигурността или Компетентните органи по сигурността на Страните.

Член 8

Ограничения на достъпа и използването

(1) Освен ако не е дадено предварително писмено съгласие за обратното, Получателят не трябва да използва или да позволява използването на каквато и да е класифицирана информация, освен за целите, за които е предоставена и в рамките на ограниченията наложени от или от името на Автора.

(2) Получателят трябва да предприеме всички необходими мерки съгласно националното си законодателство, за да защити от разкриване предоставената му от Автора класифицирана информация. Ако има искане за премахване нивото на класификация или за разкриване на каквато и да е класифицирана информация, обменяна съгласно разпоредбите на това Споразумение, Получателят трябва незабавно да уведоми Автора на информацията, и двете Страни трябва взаимно да проведат писмени консултации преди вземане на решение.

(3) Съгласно разпоредбите на алинея 2 на този член и националното законодателство, класифицирана информация предоставена по това

Споразумение, не трябва да бъде разкривана на Трети страни, без предварителното писмено съгласие на Автора на информацията.

Член 9

Превод, размножаване и унищожаване на класифицирана информация

(1) Всички преводи или копия на класифицирана информация трябва да имат същата маркировка като оригинала, да бъдат защитени по съответния начин и да се правят само от лица със съответното разрешение за достъп до класифицирана информация. Броят на копията трябва да бъде ограничен до необходимия брой за официални цели.

(2) Всички преводи трябва да съдържат подходящо отбелязване на езика на превода, което посочва че същите съдържат класифицирана информация на Автора.

(3) Класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET не трябва да бъде копирана от Получателя без предварителното писмено съгласие на Автора на информацията.

(4) Класифицирана информация, включително всякакви електронни копия или копия на хартиен носител, трябва да бъде унищожавана в съответствие с националното законодателство на Получателя, след като вече не е необходимо да бъде пазена за целта, за която е била предоставена.

(5) Освен ако не е предоставено писмено съгласие на Автора, класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET, която вече не е необходима, трябва да бъде върната на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на Автора на информацията и да не бъде унищожавана от Получателя.

(6) Получателят може да унищожи класифицирана информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET в съответствие с националното си законодателство, при предоставено писмено съгласие за това от Автора на информацията. Получателят съставя протокол за унищожаване, който удостоверява унищожаването на информация с ниво СТРОГО СЕКРЕТНО/UK TOP SECRET и се

подписва от две лица, притежаващи разрешение за достъп до съответното ниво.

(7) В извънредна ситуация, при която е невъзможно да се защити класифицирана информация, предоставена съгласно това Споразумение, тя трябва да бъде унищожена незабавно. Получателят трябва да уведоми съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността на Автора на класифицираната информация за унищожаването ѝ.

(8) Авторът на информацията може да забрани копирането, промените или унищожаването на класифицирана информация, като ѝ постави съотвена маркировка или като приложи към информацията писмено уведомление.

Член 10

Класифицирани договори

(1) Ако Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността на една от Страните предложи да се сключи (или упълномощи Контрагент под своята юрисдикция да сключи) класифициран договор, включващ информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL или с по-високо ниво, с Контрагент под юрисдикцията на другата Страна, този Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността трябва да получи писмено потвърждение от другия Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността, в съответствие с член 11 от това Споразумение, че на Контрагента е издадено удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация до съответното ниво.

(2) Класифицираните договори трябва да съдържат раздел относно класифицираната информация, който да включва най-малко следното:

а) Еквивалентните нива на класификация за сигурност на двете Страни, в съответствие с разпоредбите на член 4 на това Споразумение;

б) Изискването Контрагентът да предоставя достъп до класифицираната информация само на лица, които притежават разрешение за достъп до съответното ниво, съгласно разпоредбите на

член 6 на това Споразумение, които са наети или ангажирани за изпълнението на договора и при спазване на принципа „Необходимост да се знае“;

в) Изискването, че съгласно разпоредбата на алинея 2(б) на този член, Контрагентът не трябва да разкрива или да позволи разкриването на класифицирана информация на Трета страна, без изричното писмено съгласие на Автора на информацията;

г) Класифицираната информация обменяна по класифицирания договор трябва да бъде използвана единствено за целта, за която е била предоставена;

д) Начините, които ще бъдат използвани за предаването на класифицираната информация;

е) Процедурите и механизмите за съобщаване на промените, които могат да настъпят по отношение на класифицираната информация, поради промяна на нивото ѝ на класификация за сигурност или поради отпаднало основание за защита;

ж) Процедурите за одобряване на посещенията на служители от една от Страните в другата Страна, във връзка с дейностите по договора, които са уредени от класифицирания договор;

з) Процедурите за превода, размножаването и унищожаване на класифицираната информация съгласно член 9 на това Споразумение;
и

и) Изискването, Контрагентът незабавно да уведоми своя Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността за всяка действителна или предполагаема загуба, изтичане или нерегламентиран достъп до класифицирана информация, включена в класифицирания договор.

(3) Съответният Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността на Автора на информацията, трябва да предостави на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на Контрагента получател, копие на съответните части на класифицирания договор, които съдържат разпоредби

относно изискванията за сигурност, с оглед осигуряване на ефикасен контрол за сигурност.

(4) Неразделна част от всеки класифициран договор е Анексът по сигурността. В този анекс организацията възлагаща договора трябва да уточни коя класифицирана информация ще бъде предоставяна на Контрагента или ще бъде създавана в резултат на класифицирания договор. По отношение на Обединеното кралство, Анексът по сигурността може да бъде под формата на Писмо за аспектите по сигурността.

(5) В съответствие с националното законодателство, когато се предложат промени относно изискванията за сигурност или относно определени аспекти или елементи на класифицирания договор, те трябва да бъдат съобщени на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на другата Страна и да бъдат договорени писмено. Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността на Автора на информацията трябва да уведомят Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на Контрагента получател, когато информацията в класифициран договор бъде променена или се премахне нивото ѝ на класификация.

(6) Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността, издал разрешението за достъп до класифицирана информация/удостоверението за сигурност, следва да осигури, че Контрагентът ще спазва изискванията за сигурност, в съответствие с националното си законодателство.

(7) Класифицирани договори, включващи класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/UK RESTRICTED, следва да съдържат клауза, регламентираща минималните мерки за защита на такава информация.

(8) Не се изисква удостоверение за сигурност за класифицирани договори, които са ограничени до класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/UK RESTRICTED.

Член 11

Сътрудничество по индустриална сигурност

(1) В съответствие с националното законодателство, когато Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността, изисква потвърждение на удостоверението за сигурност на Контрагента, този орган трябва да подаде официално запитване до Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността в Страната, в която се намира Контрагентът, използвайки Информационен лист за удостоверенията за сигурност, който съдържа най-малко следната информация:

а) Пълното име на Контрагента;

б) Адрес на Контрагента; и

в) Пълното наименование, контакти за връзка на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността, подал искането и позиция на посетителя в Националния орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността.

(2) Когато Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността, подал искането, изисква потвърждение на разрешението за достъп до класифицирана информация на лице, той трябва да подаде официално запитване до съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността, който съдържа най-малко следната информация:

а) Пълното име на лицето;

б) Дата и място на раждане на лицето;

в) Националност на лицето; и

г) Името на Контрагента, работодател на лицето, когато това е възможно.

(3) В отговор на молба, съответният Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността във всяка от Страните, трябва да уведоми писмено Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността, отправил искането, за статуса на

удостоверението за сигурност/разрешението за достъп до класифицирана информация на Контрагент или друго лице.

(4) Ако Контрагентът или лицето не притежава удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация или притежаваното от него разрешение е с по-ниско ниво на класификация за сигурност от необходимото за достъп до класифицираната информация, следва да бъде изпратено писмено уведомление за това до Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността, подал искането, че към настоящия момент съответното разрешение не може да бъде издадено. Ако е поискано в запитването, уведомлението от съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността удостоверява също и дали са предприети действия по издаването на удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация до необходимото ниво на класификация за сигурност, в съответствие с националното законодателство. След като съответният Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността удовлетвори запитванията, той трябва да предостави на Националния орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността, подал искането, потвърждение за издаденото удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация.

(5) При поискване, Националните органи по сигурността или Компетентните органи по сигурността, в съответствие с националното си законодателство, трябва да оказват съдействие на Страната домакин при провеждане на процедурите по издаване на удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация.

(6) Ако Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността узнае някаква неблагоприятна информация относно Контрагент или лице, на което е издадено потвърждение на удостоверението за сигурност/разрешението за достъп до класифицирана информация, подробности относно тази неблагоприятна информация, когато това е подходящо, следва незабавно да бъдат съобщавани на съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността, с оглед провеждане на разследване, при необходимост.

(7) Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността може да поиска преразглеждане на всяко удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация, издадено от Националният орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на другата Страна, при условие че за искането има уважителни причини. Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността, поискал преразглеждането, трябва да бъде уведомен за резултатите от преразглеждането и ако това е необходимо, за всяко последващо действие.

(8) Ако в съответствие с националното си законодателство, Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността промени съществуващо удостоверение за сигурност/разрешение за достъп до класифицирана информация на Контрагент или лице, за което е издадено потвърждение, другата Страна трябва да бъде уведомена незабавно в писмена форма.

Член 12

Посещения

(1) За посещения, изискващи достъп до класифицирана информация с ниво ПОВЕРИТЕЛНО/UK CONFIDENTIAL или с по - високо ниво, е необходимо предварително писмено разрешение от Националният орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на организационната единица приемаща посетителите. Искания за такива посещения трябва да бъдат подадени от организационната единица, която изпраща посетителите чрез съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността на организационната единица, която приема посетителите.

(2) На посетителите се позволява достъп, само когато:

а) е издадено съответно разрешение за достъп до класифицирана информация от Националният орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на Страната, която иска посещение и са упълномощени за достъп до класифицирана информация в съответствие с националното законодателство на Страната домакин; и

б) са упълномощени от Националният орган по сигурността или Компетентния орган по сигурността на Страната, която иска посещение, да осъществят заявеното посещение или посещения.

(3) Заявлението за посещение трябва да включва най-малко следната информация:

а) Пълното име на посетителя, място и дата на раждане, националност, номер на паспорт или номер на друг документ за самоличност;

б) Официалната длъжност на посетителя, името на организацията, която представлява и спецификация на проекта, в който участва;

в) Дата и продължителност на заявеното посещение или посещения. В случай на многократни посещения, следва да се посочи общият период на посещенията;

г) Цел на посещението;

д) Име, адрес, телефонен номер, факс, електронна поща и лице за връзка в обекта, който ще бъде посетен;

е) Имената на лицата в организационната единица домакин, която ще бъде посетена;

ж) Потвърждение и срок на валидност на разрешението за достъп до класифицирана информация на посетителя, издадено от неговия Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността; и

з) Дата и подпис или упълномощаване на изпращащия Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността.

(4) Възможно е, ако има одобрение от съответните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността на двете Страни, да се създадат списъци на посетители, които осъществяват многократни посещения. Тези списъци са валидни за първоначален период от време, ненадвишаващ 12 месеца (от датата на упълномощаването) и могат да бъдат удължени за по-дълъг период от време, след предварително одобрение от съответните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността. Тези списъци трябва да бъдат предоставени в съответствие с процедурите на Страната домакин. Веднъж щом списъкът е одобрен от Страната

домакин, договорености за посещение по отношение на лицата, посочени в списъка, могат да се правят директно между организационните единици.

(5) Съответният Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността на Страната, поискала посещение, трябва да уведоми съответния Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността на организационната единица домакин за посетителите, най - малко 20 работни дни преди планираното посещение. При неотложни случаи, отправящият искането Национален орган по сигурността или Компетентен орган по сигурността и Националният орган по сигурността или Компетентният орган по сигурността в Страната домакин, могат да се споразумеят за по-кратък период.

(6) За всички посетители се изисква да спазват разпоредбите за сигурност на Страната домакин.

(7) Всяка класифицирана информация, която се предоставя или която става известна на посетителите, трябва да се третира от тях като класифицирана информация, предоставена в съответствие с разпоредбите на това Споразумение.

(8) Съответните Национални органи по сигурността или Компетентни органи по сигурността на Страните могат да определят алтернативни процедури за посещения, ако са взаимно приемливи и договорени отделно.

(9) Посещения, свързани с класифицирана информация с ниво ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ /UK RESTRICTED трябва да се договорят директно между организационната единица в Страната, подала искане за посещението и организационната единица домакин.

Член 13

Нарушение на мерките за сигурност

(1) Всяка от Страните трябва незабавно да уведоми другата за всяко действително или предполагаемо нарушение или компрометиране на сигурността, засягащо класифицирана информация, обменяна по това Споразумение.

(2) Страната, под чиято юрисдикция е станало това, трябва да предприеме всички необходими мерки съгласно националното си законодателство за ограничаване на последиците от нарушението или компрометирането на мерките за сигурност, посочени в алинея 1 на този член. В подобни случаи тази Страна трябва да проведе незабавно разследване и когато е необходимо да инициира дисциплинарни и/или правни процедури, в съответствие с приложимото национално законодателство. Другата Страна трябва, ако това бъде поискано, да подпомага подобно разследване и да бъде информирана за резултатите от него и за всички действия, предприети за предотвратяване на повторно нарушение.

Член 14

Разходи

Всяка Страна трябва да поеме собствените си разходи, възникнали в хода на изпълнение на задълженията ѝ по това Споразумение.

Член 15

Разрешаване на спорове

Всеки спор между Страните относно тълкуването или прилагането на това Споразумение, трябва да бъде разрешаван единствено чрез консултации между Страните, без отнасяне към външна юрисдикция.

Член 16

Заклучителни разпоредби

(1) Всяка Страна трябва да уведоми другата, след като бъдат завършени националните процедури, необходими за влизане в сила на това Споразумение. Това Споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец от получаването на последното писмено уведомление.

(2) Това Споразумение остава в сила до последващо уведомление.

(3) Това Споразумение може да бъде изменяно по взаимно писмено съгласие на Страните. Страните могат да предлагат изменения на Споразумението по всяко време. При предложение на една от Страните, Страните започват консултации по изменението на това Споразумение. Договорените изменения влизат в сила по реда на алинея 1 на този член.

(4) Националните органи по сигурността или Компетентните органи по сигурността могат да сключват споразумения по прилагането на това Споразумение.

(5) Страна може да прекрати това Споразумение с писмено предизвестие, изпратено по дипломатически път до другата Страна, като прекратяването настъпва 6 месеца от датата на предизвестieto. Ако това Споразумение бъде прекратено, всяка обменена и произтичаща от него класифицирана информация, трябва да бъде съхранявана от Страните, в съответствие с разпоредбите на Споразумението, докато тази информация не бъде върната на Автора ѝ.

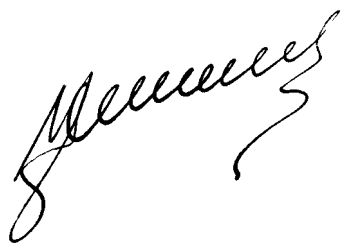
(6) След влизане в сила на това Споразумение, Страната, на чиято територия е сключено, трябва незабавно да предприеме мерки за регистрация на Споразумението от Секретариата на Организацията на Обединените нации (ООН), в съответствие с чл. 102 от Хартата на ООН. Другата Страна трябва да бъде уведомена за регистрацията и регистрационния номер в регистъра на договорите на ООН, веднага щом Секретариатът на ООН го регистрира.

В уверение на това, надлежно упълномощените представители на Страните подписват това Споразумение,

в София, на 11 септември 2012 г.,

в два оригинални екземпляра, всеки от които на български и английски език, като всеки от текстовете има еднаква сила.

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**ЗА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА
ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И
СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ**

